

# Měsícsvit 7

S bratrem byli nerozlučná dvojice. Jak by ne, když byli "z jednoho vrhu". Podobní jako vejce vejci, přesto rozdílní jako den a noc. Šándor měl vlasy černé, Lyndor zlatavé. Šándor výbušný až vzteklý, blesky v očích. Lyndor věčně hloubavý a zamyšlený, tichý jak lesní studánka. Olej a voda, oheň a led. Nebylo na světě dvou, kteří by si tolik rozumněli. Matce, která jako zázrakem porod přežila, dělali radost až do jejího skonu. Pyšná byla celá osada neb oba bratři vždy stáli mezi prvními na dobrovolnou práci pro komunu.

Bylo zajímavé sledovat, jak se jejich společné cesty v mládí rozdělily. Šándora to vždy táhlo k lidem. Do vesnic a měst. Lyndor naopak vyhledával klid hájů a starých hvozdů...

\*\*\*

"Pojď, bude to skvělé! Přeci si nenecháme ujít takovou příležitost! No povídej, kdy naposledy byla zábava ve vesnici pod kopcem. Když poběžíme, jsme tam do hodiny. A zpátky? Kdo by se na noc vracel, když tam budou děvečky z vedlejší osady. Ještě mi řekni, že se ti Helga nelíbí. Však jsem tě tuhle viděl, jak si ji sledoval při procházce hvozdem.", šibalsky se zasmál Šándor a dál popichoval bratra na vážkách. "Slibuji, že ti nebudu dělat ostudu. Jestli chceš, pomůžu ti zbavit se tlusté Berty. Víš, jak furt chrání Helgu přede všemi. Vyzvu ji k tanci a ty se mezitím vytratíš někam do hájku. Tak co? Není to skvělý plán? Přece Helgu nenecháš těm chasníkům z pod kopců?", naléhal Šándor, bedlivě pozorujíc Lyndorův výraz. "Já věděl, že tě ukecám!", zavýskl spokojený Šándor a vyběhl ze světnice přemlouvat matku.

\*\*\*

"Výborně Lyndore, přesně takhle je potřeba postupovat. Letmý dotek kmene, plné soustředění a pramen vody se ti zjeví v mysli. Nyní pojďme k prameni a ukážeme si, jak poznat, zda-li je možné z něj bezpečně pít." Lyndor však již nevnímal. Jeho bratr mu nakrátko vstoupil do mysli a vyzval ho, ať spěchá na kraj hvozdu.

\*\*\*

V oblíbené hospůdce při holbě dobrého piva mu Šándor potvrdil, co již dávno tušil. Banda zavítala do jejich kraje. Svrab, který postupně zavšivil široké okolí, si našel cestu k nim. Šándor se zhluboka napil a spustil: „Ve vedlejší vesnici se promenádovali jako králové. Vyzývali každého, ať si dobře rozmyslí proti nim vystoupit, či povolát na pomoc vojáky. Vzpomínali na ty, kteří se jim postavili a na to, co jim udělali. Smáli se, jako by vyprávěli veselé historky k táboráku. A přitom mluvili o mučení, znásilňování a zabíjení."

„Hlavně se do ničeho nemíchej. Druidi vyprávěli to stejné. Málokdo se jim postavil a nikdo neuspěl. Rozsévají zkázu a smrt. Nestojí za to riskovat. Chvilí budou škodit a pak odtáhnou dál. Šándore, slib mi, že zase neuděláš nějakou kravinu. Máš rodinu, dítě. Pamatuj na ně a vzpomeň na matku!“, naléhal Lyndor a upřeně pozoroval bratra. Věděl, nač myslí a vůbec se mu to nelíbilo.

\*\*\*

Krčil se za výčepem. Na jednu stranu byl rád, že chodec přišel a veškerá pozornost Vitara a Biancy se obrátila na něj. Na druhou stranu věděl, jak to všechno může dopadnout.

„Tenhle kraj vám nepatří a nejste tu vítáni“, začal Šándor s hrdě vztyčenou hlavou. „Je-li vám život milý, odejděte a už se nevracejte“, dokončil hraničář a čekal na Vitarovu reakci. Ten si dlouhým pohledem měřil Šándora, nakonec se usmál, pohládl Biancu po zádech, něco ji pošeptal a pomalu vstal.

„Uděláme to jinak, statečný muži. Jen ty a já, čestný souboj na nože. Kdo prohraje, vícekrát se tu neukáže. Tak co? Jak moc je ti život milý a jak moc chceš ten svůj riskovat pro pár smradlavých sedláků?“

Šándor vstal, odepnul opasek s mečem a pokynul Vitarovi, aby ho následoval ven...

\*\*\*

Hrál si s ním jak kočka s myší. To pochopil v polovině zápasu. Celou dobu předstíral, že má co dělat, aby ustál Šándorovy výpady. A přitom šetřil síly a studoval soupeře. Teď už bylo pozdě něco vymyslet. Svaly ho bolely a dech stěží popadal. Vitar naopak ožil a začal hrát divadlo pro četné obecenstvo, které je obklopovalo. Sebral poslední zbytky sil a zaútočil. Zuřivě. Zoufale. Pomalu. Vitar šikovnými piruetami a půlobraty vykryl všechny výpady a nakonec Šándorovi podrazil nohy. Zvedl ruce ve vítězném gestu a sebevědomě se obrátil k Šándorovi zády. Jestli čekal ovace publika, nedočkal se. Všichni mlčeli, zaražení nechutným divadlem.

Šándor se potichu zvedl a pevně stiskl rukojeť dýky. Vitar byl k němu stále zády, cosi provolával k vesničanům. Tři rychlé kroky a jedno bodnutí do ledvin...

\*\*\*

„Vstaň!“, z posledních sil Lyndor zakřičel mocné druidské zaklínadlo. Šándorovy zakalené oči se však nepohly. Přišel pozdě, bratrovi již nebylo pomoci.